

¿Qué tal?

Майдан очима поетеси

Анастасія Дмитрук відвідала нашу школу

Автор вірша, відомого на всю Україну і навіть за її межами, провела бесіду з учнями про події на Майдані. Мабуть кожен чув її твір, під назвою "Нікогда мы не будем братьями"*. Він зібрав мільйони переглядів на YouTube**, його декламували тисячі людей, неодноразово транслювали по телебаченню чи на радіо і друкували в газетах.

*ми ніколи не будемо братами

**соціальна мережа, створена для поширення відео-матеріалів

Нікому не відома раніше поетеса, яка писала просто заради власного задоволення, зараз одна з найвідоміших.

Анастасія народилася 31 січня 1991 року в місті Ніжин Чернігівської області. З 10 років мешкає в Києві, де навчалася в гімназії, а потім — у Фізико-технічному інституті "Київської політехніки". Закінчила НТУУ "КПІ" взимку 2014 року, здобувши кваліфікацію спеціаліста з інформаційної безпеки.

В квітні 2016 року отримала звання "Киянка року 2015" за внесок у культурний розвиток столиці.

Анастасія Дмитрук розповіла про історію створення вірша. Про те, як трагічні події в Україні надихнули її на його створення. Коли вона почала його декламувати, у всіх перехопило подих.

Проте серед деяки росіян ця поезія спричинила справжній бунт. Щодня Анастасія отримувала повідомлення з погрозами, нецензурною лексикою, відео-коментарі, в яких її творчість висміювали, засуджували та критикували. Зараз вона має багато

прихильників, а її творчість набирає популярність. Та її позиція щодо війни не змінилася. "Найгірше, що може зробити війна, на мою думку, це зруйнувати людину зсередини, задимити її душу, змусити опустити голову, зневіритись – пасти духом на дно. Саме в такий час митці кіно, театру, фотографії, художники, композитори, поети, письменники мають тримати оборону – рятувати душу. Мої вірші, творчі зустрічі – це мій маленький внесок у нашу спільну велику перемогу".

Автор статті: Тенета Марія

Ми самі робимо вибір!

Сортування сміття є актуальною проблемою сьогодні

Чи знаєте ви що таке сортування сміття? У наш час це дуже важливо. Львів має безпосереднє відношення до цієї проблеми. На жаль, майже 11% учнів нашої школи навіть не знають що таке сортування. Проте незнання не звільняє від відповідальності. То чи потрібно сортувати сміття?

Звісно що так. Це дуже важливо для нашого життя та довкілля. Майже 98% сировини можна використовувати повторно. Усі в нашій школі згодні з тим, що потрібно сортувати сміття. Але в результаті соціального опитування вияснилося що сортують його приблизно 35%. Ще 10% іноді здають мокулатуру.

Найбільше сортують сміття учні п'ятих-шостих та десятих-одинадцятих класів. Окрім опитування, ми провели агітацію на цю тему та пояснили чому це так важливо.

Через тиждень після опитування ми провели ще одне для того щоб перевірити чи усвідомили діти проблему сортування сміття. Результат був вельми .

На графіку №1 ми можемо побачити як вплинуло опитування на розуміння цієї проблеми нашими учнями.

Отже, наша агітація мала позитивний результат. Нам вдалося донести до учнів, що проблема забруднення навколишнього середовища є вельми важливою і кожен відіграє у цьому свою роль.

Автор статті: Цундер Ольга

Ми пам'ятаємо

Учні 10-11-их класів
організували день пам'яті
голодомору у нашій школі

На мою думку, це було дуже цікаво. Інформація була новою, пізнавальною. Деякі моменти висвітлювали всю правду про події 1932-1933 років.

Організаторами заходу були Ярема Наталя Омелянівна та Цишко Галина Іванівна. Це дійство було доволі нетиповим.

Головними діячами були двоє ведучих та доповідачі, кожен з яких мав свій матеріал про певний період Голодомору.

Деякі моменти дуже вразили та розчулили відвідувачів.

Особисто в мене на очах виступали сльози.

Мене дуже вразило відео з молитвою маленької дівчинки, яка пережила ці події. Вчитель зарубіжної літератури, Наталя Омелянівна, виступила з проникливим віршем про Голодомор. В кінці заходу учні та вчителі вшанували жертв геноциду хвилиною мовчання.

Автор статті: Колобич Ярина

Не будьте байдужими!

На лікування хлопчика необхідні кошти

Нашими сусідами є Комунальний Заклад Львівської Обласної Ради: Західно-Український Дитячий Спеціалізований Медичний Центр. На лікуванні тут перебувають діти з усієї західної України. Ці захворювання, в основному, стали результатом подій 26 квітня 1986 року.

У цій лікарні ми познайомилися з дуже приємною людиною. Андрій Сас, учень восьмого класу Куликівської школи перебуває у надскладному стані. У нього набута апластична анемія важкого ступеню. Терміново необхідні донори (чоловіки) для переливання 4 (-) групи крові. У родині немає потрібного донора який би підійшов для пересадки. В результаті цієї хвороби Андрійко осліп. Рідним треба назбирати непідйомну для їхнього бюджету суму: 150 000 €. Сім'я збрала більш ніж 100 000 €. До кінця місяця їм потрібно переїхати в Німеччину де Андрію зроблять

операцію по пересадці кісткового мозку, а потім і операцію, необхідну для відновлення зору.

За ініціативи вчителів і учнівського парламенту нашої школи ми прийняли важливе рішення, допомогти Андрійку! Протягом тижня не байдужі учні, вчителі, батьки приносили гроші на операцію для хлопчика. Цікавилися його станом, самопочуттям. За тиждень школа назбирала велику суму, і можна сказати що ми допомогли Андрійку! Цього тижня хлопець відправляється до Німеччини, де йому терміново зроблять необхідну операцію. На жаль, потрібного донора поки що не знайшли. Але ми віримо що все таки знайдеться та людина, яка йому допоможе і через рік до нас у гості прийде усміхнений, і головне здоровий, Андрійко!

Автор статті: Колобич Ярина

Моновистава

Цікавий жанр і не менш цікаве виконання

Інтерв'ю з акторкою Іваненків
Оксаною

Що таке моновистава?

Це виконання драматичного твору одним актором. У Греції або в Індії вистава завжди починалась з вірша. Актор розповідав щось, показував, входив в різні образи і, залежно від того, як автори подавали твір, змінювався напрямок моновистави. Один актор може передавати якусь ідею, яка є епілогом до твору. Твори для моновистави передбачають виконання читцем. Форма монотеатру є дуже популярною в Європі.

Ви десь навчились моновиставі зокрема?

Ні, я закінчила театральний факультет і там вивчала сценічну мову. Це все, що потрібно для моновистави. А як режисер, необхідно вміти аналізувати сюжет твору, обирати та розповідати лише основне, моменти, які будуть цікавими для глядача.

Варто обирати уривок твору, який передасть його зміст, але не буде надто довгим та нудним.

Це доволі важка справа, чи не так?

З одного боку вона важка, проте в тебе є можливість побувати в різних образах протягом короткого періоду часу, що ти проводиш на сцені. Навідміну від звичайного театру, де роль лише одна, і ти виконуєш її на протязі всієї сценічної кар'єри.

Автори статті: Тенета Марія
Левицька Юлія

